

ולבקר בהיכלו

דברות קודש מאת
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בעל היכל הרצון
חצר הקודש קאמרנא + פעיה"ק ירושלים תובכ"א

שלחן הטהור לרגל יומא דהילולא דרביה"ק בעל 'היכל הברכה' זי"ע י' אייר תשפ"ו

גדולת בעל ההילולא

והנראה לומר, דהנה אחד מהחיבורים הגדולים של זקנה"ק בעל ההילולא זי"ע הוא החיבור 'אוצר החיים' שהדפיסו בתוך החומש שלו 'היכל הברכה', והוא הולך ומסובב על כל התרי"ג מצות, דידוע שב'עשרת הדברות' יש בהם כת"ר אותיות המרמזים לתרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן העולים יחד למניין כת"ר, וכל אות שבעשרת הדברות מרמז למצווה אחת שבתורה, וזקנה"ק בחיבורו מבאר כל מצווה ומצווה בדרך זה כפי מה שהוא נרמז באותיות של עשרת הדברות.

ענין שמצות 'ואל יבוא וכו' רומז לאות ו'

וכתב זקנה"ק באוצר החיים, שהמצווה של 'ואל יבוא בכל עת אל הקודש', שהכהנים לא יכנסו בכל עת לבית המקדש, מרומז באות ו' שבתביבת 'ועל' שבעשרת הדברות וכו', ועיי"ש מה שהאר"ך בזה, וסיים 'לכהנ' לשמושא דאות וא', 'לי' דא אות ה"א, לאעלא ולשמשא וא' בה"א, למהוי כולא חד.

ויש לבאר ענין האות ו' למצווה זו, דהנה מבואר בתולדות (ויגש אות ב) שדרך מרן הבעש"ט זי"ע הוא לעשות כל

היום הוא יומא דהילולא רבה של זקנה"ק רשכבה"ג רבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בעל 'היכל הברכה' מרא דכולא תלמודא, שנודע בשערים גדולתו בכל מקצועות התורה, וכן בחיבורי הרבים, על התורה, משניות, זוהר הק', תרי"ג מצוות, תוספתא, וירושלמי ועוד חיבורים. ובכן, נימא ביה מילתא לכבוד יומא דהילולא דיליה.

חיבורו של בעל ההילולא 'אוצר החיים' המבאר כת"ר מצות

קראנו בתורה בשבת העל"ט, וידבר הויה"ה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני הויה"ה וימתו, ויאמר הויה"ה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת' (ויקרא טז א-ב). וכבר דקדקו קמאי מה תלמוד לומר אחרי מות וכו' לענין פרשת יום הכיפורים, גם יש לבאר ענין נתינת טעם ש'לא לבא בכל עת אל הקודש ולא ימות' משום 'כי בענן אראה על הכפרת'.

ממורן **הארז"ל** (שעה"כ בכוונת סעודת שבת בבוקר) שסעודתא דצפרא דשבתא שהוא בחינת עתיקא קדישא הוא בדרגא של י"ה שהוא גבוה משם הוי"ה, וכדאיתא **בזוה"ק** (ח"ב פה:) ביומא דשבתא, בסעודתא תניינא כתיב (ישעיה נח יד) 'אז תתענג על יהוה', על יהוה ודאי, דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא.

נדב ואביהוא במעשם, נתכונו לענין פנימי וגבוה

ובזה נבוא לבאר הכתוב וכוונת נדב ואביהוא 'בקרבתם לפני הוי"ה' שרצו להתדבק בדרגה שהוא גבוה ולפני הוי"ה שהוא בחינת י"ה, וסברו שלמרות שלא נשאו נשים אזי הם בבחינה היותר גבוהה משם הוי"ה בחינת י"ה בחינת לית שמאלא בהאי עתיקא (זוה"ק ח"ג קכט.) בחינת אשה, כדפירש רש"י (ויקרא י ג) אמר לו משה לאהרן, אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או בי או בר, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך.

נדב ואביהוא סברו שהם בדרגה של י"ה כמו האבות הק'

וזהו דכתיב 'אשר לא צוה אותם', וביאור ענין 'צוה', דהנה י"ה משם הוי"ה הוא בחינת מחשבה, וזו"ה משם הוי"ה הוא בחינת מעשה, שבאות ו' מרומז מצוות עשה, ובאות ה' מרומז מצוות לא תעשה, וזהו 'אשר לא צוה' שלא היה להם מצוות עשה ול"ת הרמזים בו"ה, שהרי היו אינם מצווים ועושים, אך הם סברו שהם כמדריגת האבות הק' שג"כ היו אינם מצווים ועושים, בבחינת י"ה שהוא למעלה משם הוי"ה כדלעיל, וכדאיתא בסתרי תורה (זוה"ק ח"א עט:) אברהם דא נשמתא לנשמתא, שהוא בחינת חיה, אות י' דשם הוי"ה עיי"ש.

כדי לבוא אל הקודש צריך השראת השכינה

ובכל זאת כתיב '**ואל יבוא בכל את אל הקודש וכו' כי בענן וכו'** ואיתא **בזוה"ק** (ח"א יח.) שענן הכוונה לשכינה

דבר בייחודים, ואומר שכשאדם נכנס לבית יכוון הפסוק 'והוי"ה בהיכל קדשו' עיי"ש. וביאור הדבר, שהאדם הוא בחינת אות ו', ובית היא בחינת אות ה', וכשנכנס לביתו בכוונה הרצויה נעשה היחוד ו"ה שהוא יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה. וזה הביאור '**ואל יבוא בכל את אל הקודש'** היינו כשהאדם שהוא בחינת אות ו' אם אינו כראוי, אינו יכול לבוא אל הקודש שהוא בחינת אות ה', לייחד היחוד של ו"ה.

טעם שמיתת נדב ואביהוא מכפרת

גם יש להבין מה שאמרו חז"ל בירושלמי (יומא פ"א ה"א) וז"ל: א"ר חיה בר בא, בני אהרן באחד בניסן מתו, ולמה הוא מזכיר מיתתן ביום הכיפורים, ללמדך שכשם שיום הכיפורים מכפר על ישראל, כך מיתתן של צדיקים מכפרת על ישראל. וכן איתא בזוה"ק (ח"ג נז:) וז"ל: דתנינן, כל זמנא דישראל יהון בגלותא, ולא יקרבון קרבנין בהאי יומא, ואינן תרין שעירין לא יכלין לקרבא, יאה להו דכרנא דתרי בני אהרן ויתכפר עלייהו.

לכאורה יש לתמוה על ענין מיתתם של נדב ואביהוא שמכפרת, דהרי חטאם היה שעשו מה שלא צוה אותם ה', כדכתיב 'אשר לא צוה אותם' (ויקרא י א), שהוא העניין של אינו מצוה ועושה, ויש הרבה טעמים על מה נענשו (עיי' בבעל הטורים שמביא ו' דעות), ואחד מהטעמים הוא מפני שלא נשאו נשים, ולכן לא שרתה עליהם השכינה, וכדאיתא בגמרא (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן. ועכ"פ נענשו על שלא עשו כהוגן, וא"כ איך ילפינן מהם שמיתתן מכפרת.

'כי ביה' הוי"ה צור עולמים' שם י"ה שהוא למעלה מהוי"ה

אמנם יש לבאר שהיתה להם כונה ועניין עמוק במעשיהם, דהנה כתיב 'כי ביה' הוי"ה צור עולמים' (ישעיה כו ג), כי יש בחינה שהוא למעלה משם הוי"ה והוא י"ה, כדאיתא

פעמים שמכשילים הצדיק כדי שיעלה אתו בתשובה את המון העם

ויותר יש לומר, עפ"י מה דאיתא בספ"ק **תולדות יעקב יוסף** (פרשת מצורע) בשם מרן **הבעש"ט** הקדוש זיע"א, על מה שאמרו חז"ל (ברכות כ): כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא הרבים ידי חובתו, שלפעמים מכשילים את הצדיק בעבירה דקה שבדקה כדי לעורר תשובה להמון עם, ויכול להעלות את העבירות של שאר המון עם שעשו כן במזיד, שעל ידי שהצדיק עושה תשובה על הנדנד עבירה שעבר בשוגג, הוא גורם להתעוררות תשובה אצל האנשים האחרים, וכמו שנזכר בירושלמי (תענית פ"ב הלכה ז) שמואל הנביא לבש חלוקן של ישראל ואמר חטאנו וכו'. שירד למדרגת לבוש, שהם המוני העם, ואמר חטאנו עי"ש.

וזהו הכוונה בדברי הגמרא שראובן ודוד לא חטאו, כי באמת היתה כוונתם להעלות ולעורר תשובה בעם ישראל, וכן לגבי נדב ואביהוא, שאדברה, היתה להם כוונה גבוהה ועבודה נעלית במעשיהם וכדאמרו להמשיך בחינת העבודה במשכן ממקום גבוה מבחינת י"ה, ולכן לפינן דוקא מנדב ואביהוא שמיתת צדיקים מכפרת.

פרעה קירב ישראל לאביהם שבשמים ועל ידי זה יש עליה הרע

ועוד יש לומר עפ"י מה דאיתא ממרן **הבעש"ט** זיע"א (בעש"ט עה"ת שמות אות ט) עה"פ 'פרעה הקריב' (יד י) דאיתא במדרש (שמ"ר כא ט) וזה"ק ח"ב מז). שהקריב את בני ישראל לאביהם שבשמים. שע"י זה יש עליה גם לרע גמור, והרע נתקן, וכמו דאיתא בחז"ל (סנהדרין צו): מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק עי"ש, ובפרט שנדב ואביהוא התחברו לנשמת פינחס שהוא אליהו כמ"ש בזוה"ק (ח"ב קצ). והם ביחד יבואו לבשר את הגאולה כמ"ש בתרגום יונתן (פרשת פינחס כה יב) ואעבדיניה מלאך קיים ויחי לעלמא למבשרא גאולתא בסוף יומיא. וזה

הק', וכדחזינו שהקב"ה נתגלה למושה בבחינת ענן שהוא מרכבה לשכינה, וזהו דמורה לנו התורה שמבלי השראת השכינה אי אפשר לערוך את העבודה של יום הכיפורים בבית המקדש, וזהו הנתית טעם 'כי בענן אראה על הכפורת' שצריך שיהיה השראת השכינה.

וזהו מה דכתיב אצל הכהן הגדול בעבודת יום הכיפורים 'וכפר בעדו ובעד ביתו' שכדי שיעבוד את העבודה מוכרח שיהיה לכה"ג בחינת בית שהוא השראת השכינה, וזהו 'בעדו' הוא בחינת ו' משם הוי"ה, 'ובעד ביתו' הוא בחינת ה' משם הוי"ה, וכמ"ש ביומא במשנה הראשונה עי"ש.

ולזה מורה לנו התורה הק', שלמרות כוונתם הטהורה של נדב ואביהוא בקרבנות לפני הוי"ה, מ"מ טעו בדבר, כי אל יבוא בכל עת אל הקודש, והיינו כי כדי להשרות השכינה בתחתונים, צריכים להיות כדוגמת ו"ה משם הוי"ה, וזה ע"י שישא אשה, כדי שישרה שכינה עליהם.

נדב ואביהוא רצו להמשיך בחינת י"ה ולכן מיתתם מכפרת

ובזה יבואר ענין מיתת צדיקים שמכפרת דאיתא אצל נדב ואביהוא, שהגם שלמועשה טעו בדבר הלכה ונענשו, אך לדידם היתה להם כוונה פנימית במעשיהם כי רצו להמשיך בחינה עליונה בחינת י"ה שהוא למעלה משם הוי"ה, בחינת יחודא עילאה בתדירא, בחינת 'בקרבנות לפני הוי"ה', ולכן מיתתם הוא עניין של כפרה, וכדמצינו כדבר הזה אצל ראובן שאמרו חז"ל (שבת נה): כל האומר ראובן חטא אינו אלא טועה, וכן אצל דוד המלך אמרו חז"ל (שם נו). כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה, ויותר מצינו בגמרא (עבודה זרה ד): אצל מעשה העגל, דלא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה. והביאור בכל זה, שכולם לא נתכונו ח"ו לחטוא במזיד ח"ו, רק שהיתה להם כוונה טהורה במעשיהם וחשבו שזה על פי ההלכה, אך בפועל יצא מזה דבר לא טוב שהוא בניגוד ההלכה.

כל אחד המקושר לצדיק יש לו עליה ברוחניות
ובגשמיות

ועל כן כל אחד שיש לו קשר לצדיק בעל ההילולא זי"ע, שמתדבק בדרכיו ולומד בספריו הק', אזי ביום זה שהצדיק מתעלה יש לו גם כן עליה עמו, שהצדיק מעלה את הנלווים אליו, וכדאיתא בפרי חיים (תלמיד של המגיד מזלאטשוב זי"ע) בשם מרן הבעש"ט זי"ע, שבכל שנה מתעלה הצדיק על ידי שדנים אותו בדברים דקים, וכאשר אין כבר על מה לדון את הצדיק כי הוא נקי כבר מכל נדנדוד ועון אז יש לו עליה על ידי שמדברים מגדולתו של הצדיק או לומדים מאמרו.

יעזור השי"ת, שכל אלו המקושרים לצדיק או אלו החפצים להיות מקושרים לצדיק, יזכו שיהיה להם עליה גדולה ביום זה, ועליה הכונה ברוחניות, שמקבלים השגות והבנות גדולות בתורה, אמנם שעליה שיין גם בגשמיות דהרי אם אין קמח אין תורה (אבות פ"ג מ"ז), שצריכים ישראל השפעות בגשמיות כדי שיוכלו להתעלות ברוחניות, ויעזור ה' שכל אחד יוושע בדבר שהוא צריך לו הן ברוחניות והן בגשמיות, וימלא הוי"ה כל משאלותיכם לטובה ולברכה, וזכותו יגן עלינו, ונזכה להוושע בתשועת עולמים בגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ברכת לחיים

לחיים לחיים, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, יעדער איינער זאל געהלפ'ן ווער'ן מיט וואס הער דארף בשלמות, ימלא הוי"ה כל משאלותיכם לטובה ולברכה בזכות פון דעם צדיק.

שאמרו בסידור רבי שבת' 'אנא הוי"ה הושיעה נא'
אנ"א ר"ת א'ליהו נ'דב א'ביהוא, שהם המ"ן והבן.

ביום הילולא של הצדיק נתעורר מידת תשובה לעם

והנה נמצאים אנחנו ביומא דהילולא של זקה"ק בעל 'היכל הברכה' זי"ע, ויום זה הוא בחינה של מיתת צדיקים מכפרת. ולזה נוהגין ביום הילולא של צדיק שאין אומרים תחנון ונפילת אפים, והוא עפ"י מה דאיתא מומרן האריז"ל בשער הכוונות (ענין נפילת אפים דרוש ב) שמיתת צדיקים פועל כמו אמירת תחנון עיי"ש, והטעם הוא כנ"ל שכמו שתחנון הוא ענין ירידה למקום מיתה ולעורר תשובה, כמו כן הוא ענין מיתת צדיקים הוא לעורר תשובה להמונן עם. וכן הוא בכל שנה ביומא דהילולא של הצדיק יש לו עליה לנשמתו, וכידוע בדברי הגמרא (ר"ה לב:) דבראש השנה ספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו, ולכאורה למה פותחין ספרי מתים הלא כבר דנו אותם, אלא שבכל שנה ושנה יש עליה לכל אדם ולכן פותחין ספרי מתים, ודנים כל מת על דברים דקים מאוד כדי להעלותו, כך בכל שנה ושנה כל כמה שעולה גבוה יותר כך דנים אותו על דברים דקים שבדקים. ולכן בכל עליה של צדיק מעלה עמו הרבה ניצוצות שאין להם תיקון בזה העולם, וכדאיתא בזוה"ק (ח"ג רכ:) ואפילו צדיקים גמורים נחתין תמן, אמאי נחתין, בגין דנטלין כמה חייבין מתמן, וסלקין לון לעילא, ומאן אינון, אינון דהרהרו בתשובה בהאי עלמא, ולא יכילו, ואסתלקו מן עלמא, וצדיקייא נחתין בגיניהון דחייבין גו שאול, ונטלין לון, וסלקין לון מן תמן.

י"ל ע"י 'ועד להוצאת דברות קודש' שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק

+ שכונת ארזי הברכה פעיה"ק ירושלים תובכ"א +

לכל עניני הגליון ניתן לפנות לפעל: 0548528780 אימייל אדרעס: K7643092@GMAIL.COM